

STAATSBLAD

VAN

NEDERLANDSCH INDIË.

No. 41.

*Besluit van Kommissarissen Generaal
over Nederlandsch Indië, van den
8sten juli 1817 no. 11, waar bij
wordt gearresteerd eene ordonnan-
tie en reglement op het buiten- of
Tjunia-veer te Batavia.*

IS goedgevonden en verstaan, te arresteren zoo als gearresteerd wordt bij deze, de volgende

*Ordonnantie en reglement op het
buiten of Tjunia-veer te Ba-
tavia.*

Art. 1. Het buiten of tjunia-veer te Batavia, zal uitsluitend zijn bestemd tot transport, van naar buiten vertrekkende of van buiten inkomende goederen.

De Superintendentie over hetzelfde wordt aan president en raden van financiën opgedragen.

Art. 2. Dit veer zal zijn zamengesteld uit zoodanige tjunias of zeilpraauwen, ladende van één tot tien koyangs, of meer, welke behoorlijk uitgerust en bemand moeten zijn, als volgt:

Koij. praauw	2 man	2 riem.	1 zeil	1 ank.	en kab.	1 roer
1	2	2	1	1	1	1
2	3	2	1	1	1	1
3	4	3	1	1	1	1
4	5	4	1	1	1	1
5	6	5	1	1	1	1
6	7	6	1	1	1	1
7	8	7	1	1	1	1
8	9	8	1	1	1	1
9	10	9	1	1	1	1
10	11 en meer	10	1	1	1	1

Alle schaden door gebrek aan deze benodigdheden veroorzaakt, moeren door het praauw-kantoor vergoed worden, hetwelk daarentegen ook het regt heeft, om het

ontbrekende aant. schaffen en te korten, op de eerste gel-
den, welke ten voordeele der eigenaars ontvangen wor-
den; tevens zullen de eigenaars der tjunias moeten zor-
gen, dat hunne vaartuigen altijd behoorlijk voorzien zijn
van de benodigde lading-matten, ziftstokken, hake-
en touwen, op eene boete van 10 guldens boven de ver-
goeding van schade, door deze hunne onachtzaamheid
veroorzaakt.

Art. 3. Alle degenen die zich met praauwen-voeren
geven en als praauw-voerders bekend staan, zullen ver-
plicht zijn hunne vaartuigen bij het veer te doen registre-
ren, mogende geene dan de alzo geregistreeerde tjunias,
met vrachten ter reede varen, op straffe van aanbouding
en verbeurdverklaring.

De sloepen van sehopen of vaartuigen ter reede lig-
gende, of zoodanige praauwen of tjunias door ingezet-
nen voor eigen gebruik aangehouden, zijn daarvan al-
uitgezonderd.

Zoodanige ingezetenen, die verkiezen mogen tjunias
voor eigen gebruik aanbouden, zullen zich slijptek-
onhouden dezelve aan anderen te verhuren of in gebruik
afteffaan, en zich maandelijks aan het praauwen kantoor
moeten voorzien van een certificaat, hetwelk in het ver-
sieren of repaseren van het veer, aan den kommissaris
zal moeten worden vertoond, op verbeurte van ƒ. 50
voor de eerste, ƒ. 100 voor de tweede, en van het veer-
tuig zelve voor de derde maal; welke poensaliteiten aan-
ten worden geincurreerd, zoo wel door het in gebruik
of in huur geven hunner vaartuigen aan anderen, als
door het niet opvolgen van deze verordeningen omtrent
het certificaat.

Art. 4. De tot het veer behorende en aldaar in
voegen voorschreven geregistreeerde praauwen, moeten
zonder onderscheid of dezelve de praauw-voerders in ge-
gendom toebehooren of niet, van achteren, dan wel op
zijde op eene zichtbare plaats genummerd, en van de ter-
ters PV voorzien worden, tevens met bekendstelling der
hoeveelheid kostangs rijk die zij bij slecht weder laden
kunnen, als ook van het merk der diepte van hunne
voorschrevene lading.

Wanneer een praauw boven het merk beladen wordt, zal in evenredigheid meerder worden betaald; zoodanige meerdere bevrachting zal echter nimmer mogen geschieden, dan met volkomen toestemming van de praauwvoerders, loopende in tegengesteld geval, de geheele lading voor rekening van den bevrachter. De praauwen zullen in de volgorde van derzelver nummers verhuurd worden, doch om zoo veel mogelijk allen eenen gelijken kans op vrucht te geven, zal elke klasse van praauwen afzonderlijk worden geregistreerd.

Art. 5. Ieder praauw-voerder zal voor deszelfs vaartuig, in hetwelk hetzelfde altoos zal moeten verblijven, voorzien worden van een boekje, de tjunia als boven omschrijvende en bekendstellende, waarin vervolgens door de kommisfarijfen telkens aantekening zal worden gehouden van den dag en het uur der verhuuring, waarmede dezelve is afgeladen, werwaarts vertrokken, wanneer terug gekomen en voor wiens rekening.

Art. 6. Om zoo veel mogelijk voor het behoud en de goede overbrenging der ladingen te zorgen, zal ieder praauw-voerder voor en al eer eenigen dienst in die hoedanigheid te verrigten, door de kommisfarijfen moeten zijn goedgekeurd en bij hen bekend staan daartoe de noodige bekwaamheid te bezitten, en zullen deze gehouden zijn altoos zelve te moeten varen, zonder iemand in hunne plaats te mogen stellen, ten ware bij ziekte of noodzakelijke afwezigheid met voorkennis van den dienstdoenden kommisfarij, die in dat geval, een ander in deszelfs plaats moet stellen; zullende de kommisfarij verplicht zijn voor de nakoming hiervan bijzonder zorg te dragen, en hier voor verantwoordelijk zijn, bij onverhoopte nadeelige gevolgen.

Art. 7. De juragans en de op deze praauwen varende koelies, zullen ieder voorzien worden met een tjap of gestempelde pas, geteekend door het hoofd der praauwvoerders, waarin de naam van den houder, het nummer van het vaartuig daar hij op vaart, zal worden bekend gesteld, en zal een met zoodanige tjap of pas voorzien juragan of koelie, door niemand wie het ook zij, eiders of tot andere einden kunnen of mogen worden

geëmploljeerd, en zullen de eigenaren overigens moeten instaan voor alle op hunne vaartuigen varende juragans en koelies.

Art. 8. Ook zullen de juragans en koelies niet vermogen, zonder voorkennis van het hoofd der praauwvoerders, van de eene op de andere praauw over te gaan, op straffe eener geld-boete naar mate der omstandigheden.

Art. 9. De juragans en koelies van de in vertimmering liggende tjunias, zullen alle dagen des morgens ten zes uren aan het veer tegenwoordig moeten wezen, om, wanneer een der juragans of koelies van de op vracht varende tjunias onverwacht komt ziek te worden, in deszelfs plaats te kunnen worden geëmploljeerd, al mede op straffe als boven.

Art. 10. De eigenaars der tjunias eenen nieuwen juragan of koelie in plaats van eenen afgegaanen of gestorvenen willende aannemen, zal de persoon die zich daartoe aanbiedt, bij het hoofd der praauwvoerders moeten worden gebragt, waarop het hoofd zal moeten onderzoeken, of het met voorkennis is van zijnen commandant, dat hij zijnen dienst bij het veer komt aanbieden, en dit gebleken zijnde, zal als dan een tjap aan hem worden afgegeven.

Art. 11. Ingeval de een of ander juragan of koelie niet langer bij het veer begeert te dienen, zal hij verplicht wezen zich bij het hoofd der praauwvoerders te vervoegen en aan denzelven zijn tjap terug geven, onder te kennen gawe van de redenen waarom hij niet langer begeert te dienen, waarna het ontslag aan hem zal worden gegeven; doch zonder verlof afwezig blijvende, zal het gemelde hoofd, daarvan verwittigd, zulks den commandant of den zoodanigen waar onder hij behoort, moeten ter kennis brengen, en hem terug vorderen.

Art. 12. Aan de juragans en koelies wordt daarentegen vrijheid verleend, zich bij het hoofd der praauwvoerders te vervoegen, wanneer zij vermeenen billijke redenen tot klagen te hebben over de eigenaars der tjunias, bijzonder bij het onthouden of afskorten hunner loonen.

en zal het hoofd als dan gehouden en verplicht wezen, een nauwkeurig onderzoek te doen, en de klagten gegrond vindende, hun behoorlijk regt doen wadervaren.

Art. 13. De juragans en koelies, alle staande onder het hoofd der prauw-voeders, zullen geene bevelen van iemand anders, zelfs niet van de eigenaars der tjunias mogen ontvangen, maar alleen onderworpen zijn aan die van het hoofd of de vaerende kommisfariſen.

Art. 14. Tot het vieren van het mahometaansch nieuwjahr, wordt aan de juragans en koelies niet langer dan twee dagen verlof verleend, om van het veer te blijven, op verbeeten van vijf guldens voor iedere dag die zij langer afwezig blijven.

Art. 15. Tot voorkoming en tegengang van dieverijen, die binnen boord der tjunias kunnen plaats vinden, wordt bij deze geſtatueerd, dat ingeval eenige goederen in tegenwoordigheid van den juragan en de koelies in het vaarttuig afgeladen bij uitlevering te kort, vormist of bedorven bevonden zijn, en overtuigend blijkt dat geen weer of wind, maar de juragans of de koelies daarvan de oorzaak zijn, de zoodanigen alsdan dadelijk zullen worden overgegeven aan den baljuw, om tegen hen naar rigeur der wet kriminel te procederen, en tevens voor de ſchadeloosſtelling te zorgen, waarvoor ingevalle van onvermogen de eigenaars der tjunias zelve aansprekelyk zullen worden gehouden, zinde het kollegie van president en magistraten de competente regters, voor wien alle zaken, de geëmpliojeerden bij het prauw of tjunia-veer in officio aangaande, ter eerſter inſtantie zullen moeten gebragt worden.

Art. 16. Het toezigt over het prauw of tjunia-veer zal voortaan opgedragen zijn aan den havenmeester, en voor zoo verre de politie betreft aan den baljuw der ſtad Batavia, aan wien men zich bij alle voorkomende gelegenheden zal moeten adresſeren.

Art. 17. Het veer zal voorts ſtaan onder een hoofd, onder den naam van bootmeester, dadelijk onterſchikt aan den havenmeester, zullende ingeval van ziekte, de

havenmeester of deszelfs adjunkt, de functien van bootmeester tevens moeten waarnemen, zonder dezelve te mogen opdragen aan subalterne personen.

Art. 18. Behalve het gemelde hoofd, zullen om de goede directie en het toezigt in het huis-houdelijke te administreren, tien personen als kommisfarissen worden benoemd, welke door den havenmeester en baljuw, op voordragt van het hoofd zullen worden gekozen, en benoemd uit de eigenaars der tjunias, welke ten minste vijf tjunias moeten bezitten of in administratie hebben.

Art. 19. Twee der kommisfarissen zullen verplicht zijn bij beurten, eene maand lang, dagelijks de wacht bij het veer te houden, om in voorkomende gebeurtenissen des noods te kunnen voorzien, doch van aan gelegenheid zijnde, dadelijk den havenmeester of baljuw daarvan kennis geven.

Art. 20. Insgelijks zal het hoofd der praauwvoerders verplicht zijn, dagelijks aan het veer te komen, om toe te zien dat de gemelde kommisfarissen tegenwoordig zijn, en hunne aantekeningen, zoo wel in de praauwboekjes als de registers behoorlijk houden; en zal hij zoowel als de kommisfarissen aansprekelyk zijn voor alle fraudes en ongeregeldheden die aan het veer gepleegd worden, zullende niet te min de kommisfarissen der maand gehouden zijn, wekelijks eene geteckende notitie van alles wat aan het veer is voorgevallen, aan het gemelde hoofd overtegeven.

Art. 21. De gezamenlijke tien kommisfarissen, zullen maandelijks, en wel de eerste maandag van iedere maand, onder het opzigt van het hoofd, eene comparitie houden, waar in het hoofd zal overleggen de bij hem van de twee gevaccend hebbende kommisfarissen ingekomen notitien, en overigens betrekkelijk het veer de noodige sehikkingen worden beraamd, terwijl de beslissing van alle vershillen aan den havenmeester en baljuw, ter eerster instantie opgedragen blijft, voor zoo verre dezelve niet tot de cognitie van den regter behooren; ook wordt ten dien einde den havenmeester en baljuw als met het toezigt belast, aanbevolen, om van tijd tot tijd deze comparitien bij te wonen, en toe te zien dat

aldaar dit reglement behoorlijk gehandhaafd en voor de goede orde gezorgd wordt.

Art. 22. Het hoofd der prauw-voerders zal maandelijks aan den havenmeester een schriftelijk rapport moeten inzenden, van de prauwen of tjunias die gevaren hebben, zoo mede van de boeten die verbeurd zijn, welk rapport binnen de eerste daarop volgende veertien dagen, behoorlijk door den havenmeester geverifieerd en voor gezien geteckend, aan den raad van financiën zal worden gezonden.

Art. 23. Bij het overlijden van een of meer der kommisfariſſen, zal door den havenmeester en baljuw daartoe een ander, overeenkomstig het hiervoren bij art. 18 bepaalde, benoemd worden.

Art. 24. Ter adsistentie van het veer zullen twee ſchrijvers worden aangenomen.

Art. 25. De prauw-voerders zullen hunne vaartuigen niet mogen verhuren naar eigen goëddunken en willekeur, maar zal zulks opgedragen wezen aan de vacerende kommisfariſſen, die niet alleen van de namen der voerders en eigenaars, maar ook van de nummers en grootte der verhuurd wordende vaartuigen, behoorlijke aantekeningen zullen moeten houden.

Art. 26. Tot het houden der voormelde aantekeningen, zullen gedachte kommisfariſſen verplicht zijn, dagelijks aan het veer tegenwoordig te zijn, van 's morgens zes tot 's avonds zes uren, op verbeurte eener boete van 50 guldens voor de eerste en van 100 guldens voor de tweede keer, zullende zij gehouden zijn, ingeval van ziekte of wetlige verſchooning daarvan kennis te geven aan het hoofd, die daarop eenen anderen kommisfariſſis in plaats van den zoodanigen zal benoemen, met list aan den alzo benoemden om dadelijk in functie te treden, op ſtraffe als boven.

Art. 27. Geene prauw-voerders zullen hunne vaartuigen op andere plaatſen, dan aan het veer vermogen te leggen, en zoodra dezelve gelost zijn, zich dadelijk wederom met dezelve derwaarts moeten begeven, op

straffe iedere keer van veertig guldens, en tien guldens voor den aanbrengrer.

Art. 26. Alle aanvragen om praauwen moeten schriftelijk aan het kantoor ingezonden worden met bijbetaling der vracht; aan deze aanvragen zal, indien het weder dit niet verhindert, onmiddellijk volgens het regt van den eerstkomende worden voldaan.

Art. 29. Wanneer de aanvragen om praauwen het getal der aanwezige zijnde te boven gaat, zal het hoofd, die welke aanbieden zijn, in eene billijke evenredigheid mogen verdeelen.

Art. 30. De voerders en opvarenden der praauwen of tjunias, zullen dagelijks, van des morgens zes tot 's avonds zes uren, aan het veer op hunne praauwen tegenwoordig moeten zijn, en hetzij hunne vaartuigen verhuurd zijn of niet, zich niet van daar mogen begiven zonder voorkennis van de kommissarissen, op verbeurte van twee guldens voor de juragans, en een gulden of eene gevoelige correctie voor de koelies, uitgenomen de zon en feest-dagen, wanneer deze personen slechts van acht tot twaalf uren des voormiddags, bij of omtrent hunne vaartuigen zich zullen moeten bevinden.

Art. 31. De kommissarissen een praauw of tjunia verhuurd hebbende, zal de voerder van dezelve niet ver- mogen eenige togt of vracht te weigeren, op verbeurte van vijf guldens.

Art. 32. De praauwen of tjunias zullen naar geene andere plaats of plaatsen mogen varen, dan waarwaars dezelve bestemd en door de kommissarissen ingescreven zijn, op verbeurte van tien guldens.

Art. 33. Den praauw-voerders wordt ten nadrukkelijken verboden zich te laten overhalen of omkopen, om eenige bij de wetten verboden goederen ter sluik te vervoeren, maar zullen zij verplicht zijn, daartoe aangezocht wordende, den maand hebbende kommissarissen, en deze weder het hoofd daarvan kennis te geven, sub poene van naar exigentie van zaken, zelfs aan den lijve te zullen worden gestraft.

Art. 34. Het zal den praauw of tjunia-voerders niet

vrijstaan zoo veel geld te bedingen als hun goedgeunkt, maar zullen zij moeten te vreden zijn met een vast vrachtloon, zoodanig als hetzelfde hier achter specifiek wordt aangewezen.

Art. 35. Ten dien einde zullen de vrachtloonen aan de kommisfariſſen worden betaald, voor het afvaren der praauwen of tjunias van het veer, zoo als bij art. 28 bereids is bepaald, en zullen deze penningen zoo lang onder hunne beruſting blijven, tot dat de vaartuigen weder aan het veer zullen terug gekomen zijn, als wanneer de uitdeeling daarvan zal kunnen geſchieden.

De eigenaren der praauwen zullen de betaling van het geen den dag te voren door hunne praauwen verdiend is, kunnen vorderen, en het praauw-kantoor zal deze betaling onder korting der natemelden 25 percent, niet mogen verſchuiven, zullende het minſte verzuim in de nakoming van deze bepaling, den eigenaren recht geven tot de verdubbelde vordering, voor elken dag van moedwillig uitſtel van betaling.

Hier van zijn alleen uitgeſloten, de bij het Gouvernement te goed gemakte vrachtloonen, welke alle maanden regulier zullen worden uitbetaald, de eigenaren der praauwen ſlechts rechtigen kunnen, tot den ontvangst derzelven, daags na dat die gelden door het hoofd zullen zijn geïnkasſeerd.

Art. 36. Byaldien bevonden mogt worden, dat de vacerende kommisfariſſen zich omtrent het vorderen van vrachtloonen, of het uitbetalen derzelven hadden te buiten gegaan, en den huurder meerder afgenomen of den praauw-voerder bekort, zullen dezelve dadelijk van hunne poſten worden onzet, behoudens zoodanige aktie als verder tegen hen zal kunnen worden geïnſtitueerd.

Art. 37. De in het art. 5 vermelde praauw-boekjes, zullen nooit verzuimd worden door de vacerende kommisfariſſen te worden ingevuld, zoo als in het voormelde art. ſtaat omſchreven, en wanneer het gebeurt dat de praauwen of tjunias, in de ſtad of voorſteden naar hunne ladingen moeten wachten, of niet ontloſt worden, zal daarvan door een van de opvarenden, des avonds voor zes, en des morgens voor zeven uren, aan de kom-

misfarissen moeten worden kennis gegeven, door wie als dan daarvan aante kening aan het veer, zoowel als in het praauw-boekje zal worden gehouden, ten einde daarna aan den huurder voor den eersten dag een derde, en de volgende dagen volle vracht-gelden zullen kunnen worden gedeclarend.

Art. 38. Alle de tot het veer behorende praauwen of tjunias, zullen een maal in het jaar door den haven-meester en baljuw, met assentie van het hoofd en andere deskundige personen, moeten worden gemonstard en bij die gelegenheid geëxamineerd, of dezelve oud en afgevaaren zijn, ten einde als dan afgekeurd te worden en niet meer op vracht te laten vaaren.

Art. 39. Ook zullen de eigenaars der praauwen of tjunias, wanneer zij ontwaren dat hunne vaartuigen lek geworden zijn, daarvan terstond moeten kennis geven aan het hoofd der praauw-voerders, en verzoeken een geteekend briefje, ten einde hunne vaartuigen van het veer te mogen afnemen en vervoeren naar eene der plaatsen, alwaar dezelve gerepareerd moeten worden.

Art. 40. Na den ontvangst van het vorgemelde bewijs, zal de eigenaar dadelijk het vaartuig moeten brengen ter plaate daar de reparatie geschiedt.

Art. 41. Vaartuigen die eene kapitale reparatie noodig hebben, zullen ten langste in den tijd van eene maand gerepareerd, en die eene kleine reparatie vereischen, binnen acht dagen gereed moeten zijn, doch zulks langer dan dien tijd durende, zullen zij voor iedere dag verbeuren twee guldens; ook zullen de gebreken aan zeil en pambauwangs binnen den tijd van twee etmalen verholpen moeten wezen, op verbeurte van twee guldens voor ieder dag langer dan de twee etmalen, tot reparatie van het zeil en pambauwang bepaald.

Art. 42. Dan wanneer een der praauwen of tjunias afgekeurd is, of geheel onbekwaam raakt, zal het hoofd der praauw-voerders dadelijk zorgen dat een ander in dijs plaats worde bezorgd, ten einde het bepaalde getal tot welks aauhouding de kommisfarissen, navolgens het 3 artikel dezer ordonnantie, verplicht zijn, steeds volkallig blijve.

Art. 43. Alle materialen zoo van hout als ijzer, welke tot het aanmaken en uitrusten van nieuwe, en herstelling van beschadigde praauwen of tjunias noodig zijn, zullen ingeval dezelve elders te Batavia niet te bekomen mogten zijn, aan de eigenaars uit 'slands voorraad, ter goeder rekening worden afgegeven, en door hen maandelijks met tien ten honderd worden betaald, tot de volle verëvening toe, mits zij zorgen dat zij daartoe aan het hoofd der praauw-voorders en kommissarissen, en deze weder aan den havenmeester aanvraag doen, ten einde de benooidigheid behoorlijk worde gevevificerd, voor en alcer de afgifte zal mogen geschieden.

Art. 44. Alle eigenaaren van de tot het vaer behorende praauwen en tjunias, zullen, zoowel in de kwade als goede mouslon, te vreden moeten zijn met de onder volgende salarissen, na aftrek van 20 percent.

Art. 45. Naar de reede, ieder vaartuig naar gelang van deszells grootte, per kofjang, f 2 ---

Om de West.

Naar de fluit, insgelyks per kofjang,	2 ---
„ Onrust en de eilanden daaromtrent, idem. „	2 15
„ Tangerang, of de qual per kofjang, . . . „	3 ---
„ Katapan, fongetij of tanjong kait, idem. „	4 ---

Om de Oost.

„ Antjol, idem per kofjang,	2 ---
„ Tanjong priok, of kleine maronde, idem. „	2 15
„ Edam of groote maronde, per kofjang. }	3 ---
„ Baccasie, idem. }	
„ Krawang, idem. „	4 ---

De buiten praauwen of tjunias zullen verpligt zijn hunne vrachten uitteleveren, te weten:

Om de Oost.

Tot op de hoogte van de brug op Jaccatra.

Om de West.

Tot aan de waterplaats of overhaal, en

Verder om de West.

Tot aan het buiten chinefehe hospitaal.

Art. 46. Voor de vrachten naar de Maraks-laan, Bantam, en verdere afgelegene plaatsen, zal eene drie dubbelde vracht betaald worden, doch op die plaatsen weder beladen wordende, daar en boven nog de helft van de reeds verdiende vracht.

Art. 47. Een tjonia te Bantam of elders weder op nieuw lading innemende, om die te brengen naar eene andere plaats dan Batavia, zal zulks beschouwd en betaald worden als of dezelve daartoe op nieuw was ingehuurd, geëvenredigd naar den afstand, zullende degeene, door wien zoodanige tjonia op nieuw wordt bevracht, deswege aan de opvarenden, buiten een geëelde briefje, een bewijs moeten verleen, ten einde daarop de betaling kan volgen, en de juragan niet vermogen te vertrekken zonder zoodanig bewijs te vragen, en wanneer hij hetzelfde niet heeft kunnen bekomen, zal hij terstond naar het veer terug mogen keren, en de lading aldaar ten pericule van dengenen welke geen bewijs van de bevrachting gegeven heeft, tot contrarie order ingekomen is, blijven liggen, terwijl de in gebreke geblevene, buiten de vergoeding der veroorzaakte schade, nog een honderd guldens zal verbeuren.

Art. 48. Alle prauwen beladen naar boord geveren, die in het terug komen weder bevracht worden, verdienen in de terugkomst de helft der gewone vracht-gelden, en onder gelijke omstandigheden gebruikt wordende tot het overschepen van goetieren op de reede, verdienen dezelve de volle vracht-gelden, berekend voor elke reis welke zij in dien tijd van wal hadden kunnen doen.

Art. 49. Wanneer de vaartuigen aan de eilanden of op de reede bij de schepen onnodig en buiten roer doen van de opvarenden worden opgehouden, zoo dat zij des avonds niet weder binnen de rivier kunnen komen, zal de huurder verplicht zijn, de vracht nog eenmaal te voldoen, als of de verhuring ten tweede male ware geschied.

Art. 50. Zoodra de lading aan boord van het schip is overgenomen, zal door den bevelvoerenden officier een bewijs worden opgemaakt voor de uitlevering.

en wanneer enig verschil mogt blyken te bestaan, tus-
schen dit bewijs en dat der inlading aan de wal, zal
zulks den prauw-voerder, in het blywezen van zijn
volk, duidlyk aangetoond worden.

Art. 51. Geen prauw zal het schip verlaten, zon-
der van zoodanig bewijs der behoorlyke uitlevering voor-
zien te zijn, wordende de scheeps-overheden verant-
woordelyk gehouden, voor alle oponthoud ten opzichte
van het vertrek der prauwen; en zal zoodanig opont-
houd, hoe kort zulks ook moge wezen, met het betalen
van dubbelde vrachtgelden moeten geboet worden.

Voor alle verschil in de uitlevering der ladingen uit
de prauwen, aan boord van de ter reede liggende sche-
pen, is het prauw-kantoor verantwoordelyk, doch zoo
de prauw-voerder kan aantoonen, dat hij na het ont-
dekte verschil eene herziening verzocht heeft, en hem
zulks geweigerd is, vervalt deze verantwoordelykheid.

Art. 52. Deze verantwoordelykheid van het prauw-
kantoor voor het te kort komende op de afgeladene goe-
deren, strekt zich uit, voor zoo verre het verlies be-
hoorlyk aangetoond, op de eigenaars der prauwen te
verhalen is.

Art. 53. Bevelhebbers van schepen of vaartuigen,
welke het prauwvolk noodzaken om aan boord enig werk
te verrigten, zullen, voor welken korten tijd zulks ook
moge geweest zijn, drie dagen loon moeten betalen, be-
rekend volgens de gewone dagloonen van zulke lieden
aan wal.

Art. 54. Wanneer iemand een prauw of tjunia bij
den dag gehuurd heeft om goederen te halen of te bren-
gen, zal hij daar over, van s' morgens zes tot s' avonds
zes uren kunnen disponeren, en de voerder verpligt zijn
den huurder zoo lang te dienen, en zijn vaartuig zonder
des huurders toestemming niet mogen verlaten, op ver-
beurte van twee guldens voor de juragans, en één gul-
den voor de koelies; en wanneer de gehuurde prauw
of tjunia den geheelen dag niet gebruikt, en nogtans aan-
gehouden wordt, zal de huurder verpligt wezen de ge-
heele vracht te voldoen, doch zoo het vaartuig door

den huurder terstond naar het veer wordt terug gezonden, zal deze met de betaling van de halve vracht kunnen volstaan.

Art. 55. Insgelijks zullen de huurders gehouden zijn, de prauwen of tjunias ten spoedigste te doen laden, op dat dezelve, voor negen uren des morgens, en voor zes uren des avonds, buiten de boom kunnen zijn, en bijaldien door de tijdelijke opzieners over 'slands regten of door iemand anders daartoe gekwalificeerd, door toedoen van den huurder (en anders niet) het vaarttuig langer wordt opgehouden, zal dezelve boven de gewone vracht, nog eene halve vracht moeten betalen voor dat openthoud.

Art. 56. Daarentegen zullen alle prauwen en tjunias, die naar de reede of elders naar buiten, goederen moeten brengen, en tot dat einde binnen de stad gekwireerd worden om de ladingen in te nemen, des achttermiddags, of voor zes uren des avonds voor de woningen der huurders moeten schieten, zonder dat daarvoor iets kan worden gevorderd, echter deze woningen niet gelegen zijnde buiten de linieten in art. 45 omschreven.

Art. 57. Bijaldien het mogt gebeuren, dat prauwen die met goederen dan wel om ladingen te halen, naar de reede gezonden worden, door harde winden en hoog gaande zeeën, het niet langer op de zijde der schepen kunnen houden, en dus genoodzaakt worden met hunne ladingen dan wel onbeladen terug te keren, zal in dat geval wel de volle vracht verdiend zijn, mits ook gezorgd worde, zoodra wind en weer dien zelfden dag zulks toelaat, dat als nog aan de huur worde beantwoord, zonder dat daarvoor iets meerder in rekening zal mogen worden gebragt.

Art. 58. Alle de in dit reglement bepaalde geldboeten, voor zoo verre daaromtrent geene speciale bepalingen zijn gemaakt, zullen komen ten voordeele van het na te melden fonds.

Art. 59. Tot goedmaking van de benoodigde ongelden, voor het veer, zoo ter bezoldiging der ambtena-

ren en bedienden, als voor de dagelijkse kleine reparatien aan de tjunias, zal een fonds gemaakt en een kas geformeerd worden, te vinden uit de 20 per cent die van de verdiende vrachtlouen zullen worden ingehouden, als mede uit de verbeurde boeten, en zal de administratie van dat fonds aan het hoofd der praauwen of tjunia-voerders worden toevertrouwd, mits hij ten genoeg van den havenmeester en baljuw borg stelle, maandelijks behoorlijk rekening doe, en des gevergd de kas ten allen tijde laat visiteren.

Art. 60. Het gouvernement zal voor alle door hetzelfde gebruikte praauwen, 20 per cent minder betalen dan de gestipuleerde vrachtlouen. Doch daarentegen zal de uitbetaling dezer vrachtlouen, aan de eigenaars dezer, door het gouvernement gebruikte praauwen, aan de korting van 20 per cent niet onderhevig zijn.

Art. 61. De evengemelde 20 per cent, welke van alle vrachtlouen zullen worden ingehouden, zullen worden genoten als volgt:

De Havenmeester	4
„ Onder do.	1
„ Boot-meester	15
„ Gezamenlijke 10 kommisarissen	76

zullende uit de resterende $\frac{5}{16}$ de onkosten voor het etablissement worden betaald, welk etablissement zal bestaan uit:

1 Maleidische controleur	a. f 40.
1 Eerste klerk,	75.
1 Tweede dito,	50.
3 Mandadoors a. 15	45.
	f. 210.

het als dan nog resterende, komt ten voordeele van het gemeenschappelijk fonds, zoo als ook alle boeten waartomtrent geene verdeeling zal plaats hebben.

Art. 62. Dit het voormeld fonds zal worden betaald en vergoed:

Alle zoodanige schaden en verliezen welke door zwaar weder, zeenood of andere onteverhoeden ongelukken, de vaartuigen tot het praauw- of tjunia-veer behoorende,

zullen aankomen, en tevens gevonden eene billijke schade-
deloosstelling voor de eigenaars, wier vaartuigen door
gelijken nood, geheel mogten komen te verongelukken.

Om de voorschrevene schade en verliezen, dan wel
het geheel vergaan der vaartuigen behoorlijk te doen
constateren, zal door den havenmeester *onder primo*
januari en *primo juli*, of ook wel telkens als zulks
noodig mogt geoordeeld worden, uit de voornaamste
eigenaars der vaartuigen van het veer, vier bijzondere
kommissarissen van onderzoek benoemd worden, die
ingeval van schade aan de vaartuigen aangekomen, daar
op onderzoek zullen doen, en bevindende dat die schade
vallen in de termen van vergoeding, daarvan opmaken
eene gespecificeerde begroting, welke door den haven-
meester goedgekeurd wordende, door hem zal moeten
worden geviséerd, om tot kwalificatie op den bootmees-
ter, als administrateur van het fonds, te strekken ten uit-
betaling.

Geene dezer vier kommissarissen van onderzoek, zul-
len de onmiddellijke geïnteresseerde partij mogen zijn, en
zulk plaats hebbende of bij ontsane vacature, zal door
den havenmeester daarin dadelijk worden voorzien.

De bootmeester zal, als administrateur van dit fonds,
rekenplichtig wezen aan de algemeene rekenkamer.

Art. 63. Het hoofd zal van het inkomende tot voor-
mede fonds, zoo wel als het daaruit betaald wordende,
distinct boek moeten houden, en voorts verantwoorde-
lijk zijn dat de rekeningen van verdiende vrachtpen-
nien niet buiten de wet, noch hooger loopen dan de bepalingen
voorschrijven, of dat daarbij verkeerde opgaven, ho-
ek genaamd, gedaan worden.

Art. 64. Voorts zal het hoofd genieten 2 percent
der bij verkoop tot het veer behorende vaartuigen,
door den koper te betalen, en zal hij daarvoor gehou-
den zijn van den verkoop behoorlijk aantekening te hou-
den, en aan den koper een bewijs moeten verleenen,
wordende ten dien einde zoo wel den koper als ver-
koper gelast, van den koop en verkoop dadelijk kennis
te geven, op verbeente van tien guldens voor ieder dat
in gebreke blijvende.

Art. 65. De noodige boeken en papieren mitsgaders verdere schrijfbehoefsten, zullen almede uit het fonds worden bekostigd, en wordt den havenmeester en baljuw bijzonder opgedragen te zorgen, dat daaromtrent de meeste zuinigheid worde betracht, zullende het hoofd bij benooidigheid daarvan behoorlijke aanvraag doen.

Art. 66. Het hoofd der prauwen-voerders zal bij zijne aanstelling in handen van president en magistraten den volgenden eed afleggen.

„ Ik belove en zware dat ik mijnen dienst als hoofd
 „ der prauwen-voerders met de uiterste nauwkeurigheid zal waarnemen, mij aan geene knevelarijen omtrent het verhtren der prauwen zal schuldig maken, en ook zorgen dat zulks door mijne onderhoorigen niet geschiede; dat ik stipt zal nakomen en doen nakomen, het reglement voor het prauw of tjuniavoor, dat ik steeds zal achtervolgen de orders en bevelen welke mij door den havenmeester en baljuw in mijn ambt zullen worden gegeven, en mij wijders zal gedragen als een vroom en getrouw ambtenaar betaamt. *Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!* ”

Art. 67. Een exemplaar van dit reglement, of wel een extract uit het zelve, voor zoo verre de prauwvoerders en het publiek respectievelijk aangaat, zal ten allen tijde op iedere prauw moeten voor handen zijn.

Accordeert met het register der handelingen en besluiten van Kommissarissen Generaal over Nederlandsch Indië.

De Secretaris Generaal.

R. DOZIJ.